

Beslissing 152/2022 van 24 oktober 2022

Dossiernummer : DOS-2021-01785

Betreft : Klacht wegens het nalaten om gevolg te geven aan verzoeken tot inzage in camerabeelden

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klagers: X1, hierna “eerste klager”, en X2, hierna “tweede klager”;

De verweerster: Y, hierna “de verweerster”, vertegenwoordigd door meester Debruyne en meesters Vandenberghe en Verhaghe (VDV iLaw).

I. Feiten en procedure

1. Het voorwerp van de klachten heeft betrekking op de verwerking van persoonsgegevens van de klagers via bewakingscamera's in een niet-besloten voor publiek vrij toegankelijke plaats door de verweerster (hierna, "Y"), en het nalaten gevolg te geven aan twee verzoeken tot inzage van de camerabeelden. De klagers poneren meer bepaald dat de verweerster in een *niet-besloten voor publiek vrij toegankelijke plaats* camerabewaking geïnstalleerd heeft, waarbij de voorschriften van de camerawetgeving¹ niet werden nageleefd.
2. Op 25 februari 2021 dient de eerste klager, een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit lastens de verweerster. In diens klachtenformulier benadrukt hij dat de verwerkingsverantwoordelijke niet gecontacteerd werd "*omdat het gaat over een interpretatie van de burgemeester*", en geeft hij in het bijzonder aan zijn rechten niet te hebben uitgeoefend ten aanzien van de verwerkingsverantwoordelijke voorafgaand aan de klacht.
3. Op 26 februari 2021 voegt de eerste klager het antwoord van de burgemeester van Kortrijk toe, waar zijn klacht naar verwijst. Uit dat antwoord zou de burgemeester het standpunt hebben ingenomen dat de kwestieuze camera's zich op een publiek toegankelijke, maar besloten plaats bevinden en onder het beheer staan van Y.
4. Op 2 april 2021 vraagt de ELD aan de eerste klager tegen wie hij zijn klacht richt, alsook of hij reeds zijn rechten heeft uitgeoefend jegens de verwerkingsverantwoordelijke voor de camera's. De ELD nodigt hem bovendien uit om zich te richten tot de wijkagent, vermits deze het best geplaatst is om ter plekke de plaatsing van camera's in overeenstemming met de Camerawet te verifiëren en in geval van een inbreuk een proces-verbaal op te maken.
5. Op 9 april 2021 laat de eerste klager per aangetekende zending aan de ELD weten dat de burgemeester het voorwerp is van de klacht, aangezien zij de definitie van de plaats waar de camera's gelegen zijn foutief zou interpreteren als een voor het publiek toegankelijke besloten plaats. Derhalve heeft het volgens de eerste klager geen zin om zich te wenden tot de verwerkingsverantwoordelijke "*omdat deze zich kan schuilen achter de benadering van de burgemeester*".
6. Op 16 april 2021 verzoekt de ELD aan de eerste klager om overeenkomstig art. 60 WOG aanvullende elementen mede te delen waarmee de gegevensverwerking kan worden geïdentificeerd, alsook om enig begin van bewijs aan te leveren dat *zijn* persoonsgegevens geschonden zijn ten gevolge van de aangekaarte camerabewaking.

---

¹ Wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, B.S., 31 mei 2007; Koninklijk besluit van 10 februari 2008 tot vaststelling van de wijze waarop wordt aangegeven dat er camerabewaking plaatsvindt, B.S., 21 februari 2008; Koninklijk besluit van 8 mei 2018 betreffende de aangiften van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's en betreffende het register van de beeldverwerkingsactiviteiten van bewakingscamera's, B.S., 23 mei 2018.

7. Op 12 mei 2021 verduidelijkt de eerste klager dat zijn klacht verband houdt met het recht van toegang tot de camerabeelden, krachtens artikel 12 van de Camerawet. Volgens de klager zouden de tweede klager en hijzelf meerdere aanvragen hebben ingediend bij de verweerster om de beelden te bekijken, die evenwel zonder gevolg bleven. De eerste klager voegt tevens een niet ondertekende brief d.d. 6 mei 2021, alsook twee e-mails d.d. 27 april 2021 namens hemzelf en de tweede klager aan de verweerster, waarin zij elk toegang vragen tot de videobeelden opgenomen tussen 14u40 en 14u55 op diezelfde dag.
8. Op 26 mei 2021 wijst de ELD de eerste klager op het ontbreken van een ondertekend klachtenformulier, het onduidelijk voorwerp van de initiële klacht evenals op het feit dat de uiterlijke antwoordtermijn van de vermeende verwerkingsverantwoordelijke op de verzoeken van 27 april en 6 mei 2021 nog niet verstreken was. Tot slot wordt de eerste klager aangemaand om na het verstrijken van de antwoordtermijn een nieuwe, ondertekende klacht in te dienen nopens het niet voldoen aan zijn inzage-recht, waarbij tevens het bewijs wordt aangeleverd van de aangetekende zending d.d. 6 mei 2021 aan de verweerster.
9. Op 6 juni 2021 ontvangt de ELD vanwege de tweede klager een ondertekend klachtenformulier jegens de verweerster, een aangetekende ingebrekestelling d.d. 31 mei 2021 en het bewijs van de aangetekende zending hiervan. In het klachtenformulier verklaart de klager dat hij op 27 april 2021 te voet over de parking van de verweerster is gewandeld en naar aanleiding hiervan op dezelfde dag een verzoek tot inzage van de camerabeelden heeft ingediend. Echter, *“door het getreuzel bij de verwerkingsverantwoordelijke, [Y] werd de wettelijke datum overschreden”* en zag de klager zich genoodzaakt om de verweerster per aangetekende zending in gebreke te stellen. Ofschoon hij uitdrukkelijk verwijst naar een antwoord dat hij op 28 mei 2021 van de verweerster zou hebben ontvangen, laat de klager na deze uitwisseling bij zijn klacht toe te voegen.
10. Op 8 juni 2021 worden de klachten van de beide klagers door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en worden beide klachten op grond van art. 62, § 1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
11. Op 21 juni 2021 wordt overeenkomstig artikelen 63, 2°, 94, 1° en 96, § 1 van de WOG het verzoek van de Geschillenkamer tot het verrichten van een onderzoek overgemaakt aan de Inspectiedienst, samen met de klacht en de inventaris van de stukken.
12. Op 24 maart 2022 wordt het onderzoek door de Inspectiedienst afgerond, wordt het verslag bij het dossier gevoegd en wordt het dossier door de inspecteur-generaal overgemaakt aan de Voorzitter van de Geschillenkamer op grond van artikel 91, § 1 en § 2 van de WOG.
13. Ingevolge artikel 95, § 2, 3° van de WOG alsmede artikel 47 van het reglement van interne orde van de GBA kunnen de partijen om een afschrift van het dossier verzoeken. Indien één

van beide partijen gebruik wenst te maken van de mogelijkheid tot het raadplegen en het kopiëren van het dossier, dient deze zich te wenden tot het secretariaat van de Geschillenkamer, bij voorkeur via litigationchamber@apd-gba.be.

II. Vaststellingen door de Inspectiedienst

II.1. Kwalificatie van de locatie waar de omstreden camerabewaking plaatsvindt

14. Artikel 2 van de Camerawet onderscheidt drie types van “plaatsen” waar bewakingscamera’s geplaatst kunnen worden:
  - een “niet-besloten plaats” of *"elke plaats die niet door een omsluiting is afgebakend en vrij toegankelijk is voor het publiek, waaronder de openbare wegen beheerd door de openbare overheden bevoegd voor het wegbeheer"*;
  - een “voor het publiek toegankelijke besloten plaats” of *"elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats bestemd voor het gebruik door het publiek waar diensten aan het publiek kunnen worden verstrekt"*;
  - een “niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats” of *"elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers"*.
15. De Inspectiedienst stelt vast dat Y als verwerkingsverantwoordelijke optreedt voor de verwerkingen ten gevolge van het gebruik van camera’s zowel op de locatie in de [...] als op de locatie in de [...].
16. De Inspectiedienst stelt eveneens vast dat de camerabewakingsbeelden op de locatie aangegeven in de klacht ([...]) niet overeenkomen met de locatie waarvoor een recht van inzage werd aangevraagd ([...]) alsook met de informatie verkregen van de verwerkingsverantwoordelijke.
17. Met betrekking tot de camerabewaking aan de [...], stelt de Inspectiedienst op grond van de verklaringen van de verweerster overigens vast dat de bewakingscamera’s aan de gevel inactief zijn, met als gevolg dat de Camerawet en de AVG niet van toepassing zijn.
18. Y leverde aan de Inspectiedienst het precieze gezichtsveld van de bewakingscamera’s aan de [...]. Op basis hiervan oordeelt de Inspectiedienst dat de gefilmde plaats gelegen te [...] gedetermineerd kan worden als een voor het publiek toegankelijke besloten plaats, met als gevolg dat artikelen 6 en 8 van de Camerawet van toepassing zijn.

II.2. Artikelen 3 tot en met 9 van het Camerabesluit van 2018

19. Overeenkomstig artikelen 3 tot 6 van het Camerabesluit van 2018 moet de verwerkingsverantwoordelijke een elektronische aangifte ten aanzien van de politiedienst voorzien.
20. Voor de locatie [...] te [...] kan Y een Certificaat van verklaring van een camerabewakingssysteem voorleggen gedateerd van 6 november 2020 dat op 20 december 2021 werd herbevestigd.

De Inspectiedienst besluit derhalve dat Y geen inbreuk heeft begaan op artikelen 3 tot 6 van het Camerabesluit van 2018.

21. Op basis van de artikelen 7, 8 en 9 van het Camerabesluit van 2018 moet de verwerkingsverantwoordelijke tevens een register van beeldverwerkingsactiviteiten van bewakingscamera's bewaren zolang hij met bewakingscamera's een beeldverwerking uitvoert. Het voormelde register moet actueel worden gehouden door de verwerkingsverantwoordelijke en moet bepaalde gegevens bevatten.
22. De Inspectiedienst bevroeg Y eveneens over de locaties waar de camerabeelden werden bewaard, de wijze waarop zij bewaard worden, alsmede hoe de genomen maatregelen worden gewaarborgd, en ontving de gevraagde informatie middels een schrijven d.d. 1 maart 2022 van de verwerkingsverantwoordelijke.

De Inspectiedienst observeert op basis van de bezorgde registers van beeldverwerkingsactiviteiten van de bewakingscamera's dat Y geen inbreuk heeft begaan op artikelen 7, 8 en 9 van het Camerabesluit van 2018.

II.3. Artikel 6 § 3 van de Camerawet

23. Krachtens artikel 6 § 3 van de Camerawet is het opnemen van camerabeelden uitsluitend toegestaan teneinde bewijzen te verzamelen van overlast of van feiten die een misdrijf opleveren of schade veroorzaken en daders, verstoorders van de openbare orde, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren. Daarenboven mogen camerabeelden die geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, in beginsel niet langer dan één maand bewaard blijven.
24. De Inspectiedienst verwijst naar de verkregen informatie in het register van de bewakingscamera's² en stelt vast dat de camerabeelden van beide locaties voor maximaal 30 dagen op de lokale harde schrijf in de "NVR"³ bewaard blijven; na het verstrijken van deze

---

² Antwoordschrijven d.d. 1 maart 2022 van de raadslieden van de verweerster aan de Inspectiedienst.

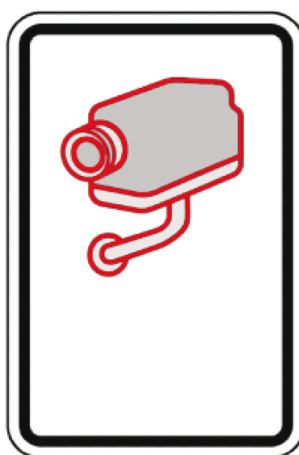
³ NVR staat voor "Network Video Recorder".

termijn worden de beelden softwarematig automatisch verwijderd. De Inspectiedienst merkt eveneens op dat de registers de beveiliging van de gebouwen als doeleinde vermeldt.

25. De Inspectiedienst stelt vast dat deze instellingen stroken met de vereiste in artikel 6 § 3 van de Camerawet om de beelden in beginsel niet langer dan een maand te bewaren. Ook onder het dataminimaliseringsbeginsel van artikel 5.1.c AVG en bij analogie met de regeling onder de Camerawet mag worden verwacht dat de beelden niet maandenlang kunnen worden bewaard.
26. De Inspectiedienst besluit derhalve dat Y geen inbreuk heeft begaan op artikel 6 § 3 van de Camerawet.

II.4. Artikel 8 van de Camerawet en artikelen 1, 2 en 4 van het Camerabesluit van 2008

27. Op grond van artikel 8 van de Camerawet is elk heimelijk gebruik van bewakingscamera's, met name zonder voorafgaande toestemming van de gefilmde persoon, verboden. Het betreden van een plaats waar een pictogram aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt geldt volgens de Camerawet evenwel als "voorafgaande toestemming"⁴.
28. Op basis van de artikelen 1 en 2 van het Camerabesluit van 2008 moet de verwerkingsverantwoordelijke aangeven dat er camerabewaking plaatsvindt via een pictogram die geplaatst wordt aan de toegang van een voor het publiek toegankelijke besloten plaats. Dat pictogram moet voldoen aan bepaalde voorschriften naar gelang de locatie waar zij geplaatst worden, zoals bepaald in het koninklijk besluit van 10 februari 2008, en ziet er als volgt uit:

---

⁴ In het Frans vertaald als "autorisation préalable".

29. Artikel 4 van het Camerabesluit van 2008 verduidelijkt het volgende omtrent de verplichte vermeldingen in een zichtbare en leesbare wijze:

“Op de pictogrammen, bedoeld in de artikelen 1 tot 3/1 van dit besluit, of op een aanhangende drager, worden daarenboven op zichtbare en leesbare wijze de volgende vermeldingen aangebracht:

1° "Camerabewaking - Wet van 21 maart 2007";

2° de naam van de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die verantwoordelijk is voor de verwerking, en in voorkomend geval van zijn/haar vertegenwoordiger, bij wie de betrokken personen de rechten bedoeld in de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen uitoefenen;

3° het postadres en, in voorkomend geval, het e-mailadres of het telefoonnummer, waarop de verwerkingsverantwoordelijke of zijn vertegenwoordiger bereikt kan worden;

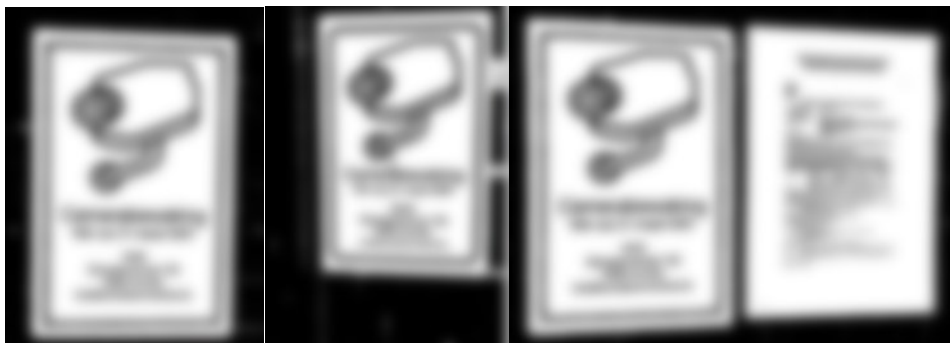
4° in voorkomend geval, de contactgegevens van de functionaris voor de gegevensbescherming;

5° in voorkomend geval, de website van de verwerkingsverantwoordelijke, waar de betrokken personen alle informatie over de beeldverwerking door middel van deze bewakingscamera's kunnen raadplegen.

Als deze vermeldingen in verschillende talen opgesteld worden, kunnen ze op verschillende eentalige pictogrammen of aanliggende dragers worden aangebracht. [...]"

30. De Inspectiedienst verwijst enerzijds naar het antwoord van de Politiezone [...] van 10 februari 2022 met de bijlagen "Bestuurlijk Verslag [Y]" en "Aangifte camera [Y]" en anderzijds naar de antwoorden van de verwerkingsverantwoordelijke van 12 februari 2022, van 1 maart 2022, en van 11 maart 2022, waar fotomateriaal aan de GBA werd bezorgd. Uit dat fotomateriaal blijkt duidelijk dat voor de locatie aan de [...] door het aangeven van het pictogram aan de betrokkenen werd meegedeeld dat er bewakingscamera's zijn. Kortom, op basis van deze elementen stelt de Inspectiedienst geen heimelijk gebruik van bewakingscamera's vast (artikel 8 van de Camerawet).

31. Voor de parking aan de [...] verwijst de Inspectiedienst specifiek naar onderstaande foto's die Y in haar antwoorden op 14 februari 2022 en op 11 maart 2022 aan de Inspectiedienst overmaakte:

32. De Inspectiedienst stelt vast dat de pictogrammen voldoen aan de voorschriften voorzien in artikel 1 van het Camerabesluit van 2008 en de volgende gegevens vermelden:
- “Camerabewaking - Wet van 21 maart 2007”
  - de naam van Y, bij wie de betrokken personen de AVG rechten kunnen uitoefenen;
  - het postadres en, in voorkomend geval, het e-mailadres waarop Y bereikt kan worden.
33. De Inspectiedienst besluit derhalve dat Y voor de locatie te [...] geen inbreuk heeft begaan op artikel 8 van de Camerawet en evenmin artikelen 1 en 4 van het Camerabesluit van 2008 heeft overtreden.

II.5. Artikel 5.1.a (rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie) 5.1.b (doelbinding), 5.1.c (minimale gegevensverwerking) en 5.2 juncto 24.1 (verantwoordingsplicht) van de AVG

34. De Inspectiedienst stelt vast dat Y voldoet aan haar transparantieverplichting tegenover de overheden, vermits de bewakingscamera's correct waren aangegeven aan dan wel geregistreerd door de politiediensten, zoals blijkt uit de afgeleverde informatie van Y⁵ alsook uit de vaststelling ter plaatse door de lokale Politiezone [...]⁶.
35. De Inspectiedienst stelt vast dat de verwerking van persoonsgegevens via de bewakingscamera's van de verwerkingsverantwoordelijke voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden gebeurt, met name het voorkomen en

⁵ Bijlage 3 bij het antwoord d.d. 12 februari 2022 van de advocaat van de verweerster op de bevraging van de Inspectiedienst (...); bijlage 6 bij het aangetekend schrijven d.d. 9 maart 2022 van de raadslieden van de verweerster (...).

⁶ Antwoord van de lokale Politiezone [...] d.d. 10 februari 2022 op de bevraging van de Inspectiedienst (...).

vaststellen van overlast en vandalisme, onder meer naar aanleiding van een lastercampagne door de lokale afdeling van een politieke partij⁷.

36. De Inspectiedienst stelt vast dat de persoonsgegevens verwerkt via de bewakingscamera's van Y toereikend zijn, ter zake dienend en zich beperken tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij verwerkt worden. De Inspectiedienst stelt namelijk vast dat op de verkregen schermafbeeldingen te zien is dat het beeld/gezichtsveld van de camerabewaking in de [...] zoveel mogelijk is aangepast om slechts de parking in beeld te brengen. De verkregen schermen tonen aan dat er niet meer persoonsgegevens werden verwerkt dan nodig. Tenslotte stelt de Inspectiedienst op grond van de aangeleverde informatie van de verweerster dat de bewaarperiode voor de camerabeelden maximaal 30 dagen bedraagt⁸.
37. De Inspectiedienst stelt vast dat Y eveneens voldoet aan haar transparantieverplichting tegenover betrokkenen door het gebruik van het pictogram voorzien in het Camerabesluit van 2008 in de [...]⁹.
38. Derhalve besluit de Inspectiedienst dat Y met betrekking tot de camerabewaking op de locatie gelegen aan de [...] te [...] geen inbreuk heeft begaan op artikel 5.1.a, 5.1.b, 5.1.c, en 5.2 van de AVG.

II.6. Artikel 12.2 en 15 van de AVG (plicht tot het faciliteren van de rechten en het recht van inzage) en artikel 12 van de Camerawet (recht van toegang tot de beelden als gefilmde persoon)

39. De Inspectiedienst stelt ten eerste vast dat de klagers op 27 april 2021 krachtens artikel 15 van de AVG resp. artikel 12 van de Camerawet hebben getracht hun rechten van toegang tot de camerabeelden uit te oefenen, maar hierbij evenwel niet voldeden aan de formaliteiten verbonden aan het uitoefenen van deze recht, hetgeen de verweerster op 23 mei 2021 heeft meegedeeld aan de klagers¹⁰.
40. De Inspectiedienst stelt eveneens vast dat de klagers kennelijk niet op de hoogte waren van de bevestiging van de identiteit van betrokkenen bij het uitoefenen van hun rechten en vrijheden ten aanzien van een verwerkingsverantwoordelijke, overeenkomstig artikel 12.2

---

⁷ Bijlagen 1 en 2 bij het antwoord d.d. 12 februari 2022 van de advocaat van de verweerster; bijlagen 1 t.e.m. 3 bij het aangetekend schrijven d.d. 9 maart 2022 van de raadsliden van de verweerster aan de Inspectiedienst.

⁸ Antwoordschrijven d.d. 1 maart 2022 van de raadsliden van de verweerster aan de Inspectiedienst.

⁹ Zie titel II.4 van deze beslissing.

¹⁰ Bijlagen 1 en 2 bij het antwoord d.d. 12 februari 2022 van de advocaat van de verweerster

en 12.6 van de AVG¹¹, alsook van de verplichte maximale bewaarperiode van 30 dagen krachtens het artikel 6 § 3 van de Camerawet¹².

41. De Inspectiedienst merkt tenslotte op dat Y de tijd nam van 27 april 2021 tot 23 mei 2021 om te antwoorden aan de klagers alsook dat de klagers niet geïnformeerd werden over de maximale duurtijd. Volgens de Inspectiedienst had Y immers sneller kunnen antwoorden aan de klagers en/of op 23 mei 2021 aanvullend een voorstel tot afspraak kunnen voorstellen en/of de maximale duurtijd kunnen vermelden.
42. De Inspectiedienst benadrukt evenwel dat deze acties geen verplichting zijn vanuit de AVG of de Camerawet, maar gezien kunnen worden als goede voorbeelden van transparantie naar de betrokkenen, en besluit derhalve dat Y geen inbreuk heeft begaan op artikelen 12.2 en 15 van de AVG, en evenmin op artikel 12 van de Camerawet.

III. Motivering

III.1. Bevoegdheid van de Geschillenkamer

43. Artikel 4, § 1, eerste lid WOG stelt: *“De Gegevensbeschermingsautoriteit is verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens, in het kader van deze wet en van de wetten die bepalingen bevatten inzake de bescherming van persoonsgegevens”*.
44. Artikel 4, § 2, tweede lid WOG stelt daarenboven: *“De Gegevensbeschermingsautoriteit is de bevoegde toezichthoudende autoriteit wanneer geen andere wet anders bepaalt”*.
45. Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest *Ryneš* reeds bevestigd dat het vastleggen van beelden van personen met bewakingscamera’s valt onder het begrip “persoonsgegeven” in de zin van de Europeesrechtelijke normen inzake gegevensbescherming¹³. De bewaking met behulp van video-opnames van personen die worden vastgelegd (opgeslagen) is een geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 2.1 van de AVG¹⁴.

---

¹¹ Artikel 12 AVG — “2. De verwerkingsverantwoordelijke faciliteert de uitoefening van de rechten van de betrokkene uit hoofde van de artikelen 15 tot en met 22. In de in artikel 11, lid 2, bedoelde gevallen mag de verwerkingsverantwoordelijke niet weigeren gevolg te geven aan het verzoek van de betrokkene om diens rechten uit hoofde van de artikelen 15 tot en met 22 uit te oefenen, tenzij de verwerkingsverantwoordelijke aantoont dat hij niet in staat is de betrokkene te identificeren.

[...] 6. Onverminderd artikel 11 kan de verwerkingsverantwoordelijke, wanneer hij redenen heeft om te twijfelen aan de identiteit van de natuurlijke persoon die het verzoek indient als bedoeld in de artikelen 15 tot en met 21, om aanvullende informatie vragen die nodig is ter bevestiging van de identiteit van de betrokkene” (onderlijning door de Inspectiedienst).

¹² Artikel 6 § 3 van de Camerawet — “[...] Indien deze beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard” (onderlijning door de Geschillenkamer).

¹³ HvJEU, Arrest C-212/13 van 11 december 2014, *František Ryneš t. Úřad pro ochranu osobních údajů*, ECLI:EU:C:2014:2428, randnr. 22; zie ook HvJEU, Arrest C-708/18 van 11 december 2019, *TK t. Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA*, ECLI:EU:C:2019:1064, randnrs. 34-35.

¹⁴ Vergelijk de analyse van de vervangen rechtsnorm *mutatis mutandis* in het arrest *Ryneš*, par. 25.

De verwerkingen van persoonsgegevens in die context dienen dus ook rechtstreekse bescherming te genieten onder de AVG.

46. Wanneer het videobewakingsstelsel immers de openbare ruimte of het privédoel van anderen bestrijkt, zelfs gedeeltelijk, en hierdoor buiten de privé sfeer geraakt van diegenen die middels het stelsel gegevens verwerken, kan dit niet worden beschouwd als een activiteit die uitsluitend voor persoonlijke of huishoudelijke doeleinden wordt uitgevoerd. Hierdoor wordt het immers mogelijk beelden te maken van natuurlijke personen en deze te identificeren. Dit is *in casu* het geval¹⁵. De Geschillenkamer kan dus onverkort overgaan tot het opnemen van haar bevoegdheden en de beoordeling van de feiten.

III.2. Kwalificatie van de locatie waar de omstrede camerabewaking plaatsvindt

47. De Geschillenkamer stelt vast, op grond van de door de klagers voorgelegde stukken evenals het Inspectieverslag, dat de klacht betrekking heeft op het nalaten om tijdig gevolg te geven aan verzoeken tot inzage van camerabeelden genomen op de parking van de verweerder, gelegen aan de [...]¹⁶.
48. In haar antwoord aan de Inspectiedienst d.d. 14 februari 2022 bevestigt de verweerder vooreerst dat de parking “*opengesteld is naar de buurtbewoners maar eigendom is van [Y]*”. Verder verwijst de Geschillenkamer naar de definitie van omsluiting als de afbakening van een plaats bestaande uit minstens een duidelijke visuele afscheiding of een aanduiding waardoor de plaatsen duidelijk van elkaar onderscheiden kunnen worden¹⁷, evenals naar randnummer 19 van de aanbeveling van de voormalige Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, inzake de toepassingsmogelijkheden van camerabewaking¹⁸. In de parlementaire stukken van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 21 maart 2007 wordt tot slot gesteld:

“De termen ‘afbakening’ en ‘duidelijk onderscheiden’ zijn heel belangrijk: de grenzen van de plaats moeten duidelijk zijn, zodanig dat men ziet dat het over een welbepaalde plaats gaat, zelfs indien er geen muur of eigenlijke omheining is.”

49. *In casu* staat vast dat de parking eigendom is van Y en dat deze zich niet op de openbare weg bevindt, maar gelegen is tegen de toekomstige locatie van de verweerder, en deels omringd is door andere gebouwen of omheiningen. Er valt bovendien niet te weerleggen dat de

¹⁵ Zie randnr. **Error! Reference source not found.** van de voorliggende beslissing.

¹⁶ Zie randnr. 7 van deze beslissing.

¹⁷ Artikel 2, 3°/1 van de Wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, B.S., 31 mei 2007.

¹⁸ CBPL – Aanbeveling nr. 04/2012 van 29 februari 2012 inzake de diverse toepassingsmogelijkheden van camerabewaking, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-04-2012.pdf>. Zie ook Gent (10e k.) nr. 2015/NT/185, 25 maart 2017.

grenzen van de parking voldoende duidelijk afgebakend zijn ofschoon er op bepaalde delen geen eigenlijke muur is.

50. Gelet op het uitgebreid en gedetailleerd onderzoeksverslag dat haar werd overgemaakt, stelt de Geschillenkamer zich op het standpunt dat er voldoende aanwijzingen zijn om de parking gelegen op de [...] aan te merken als een **voor het publiek toegankelijke** doch **besloten plaats**, waarvan de toegang niet geheel wordt afgebakend door een onroerend bouwwerk.
51. Met betrekking tot de camerabewaking aan de [...], stelt de Inspectiedienst op grond van de verklaringen van de verweerster overigens vast dat de bewakingscamera's aan de gevel inactief zijn, met als gevolg dat de Camerawet en de AVG niet van toepassing zijn¹⁹. Er zijn enkel twee bewakingscamera's actief in het gebouw zelf. Echter, vermits de camera's in het gebouw geen onderwerp uitmaken van de klacht, dient de Geschillenkamer zich niet verder uit te spreken over de kwalificatie van de camerabewaking op de [...].

III.3. Artikel 5.1.a (rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie), 5.1.b (doelbinding), 5.1.c (minimale gegevensverwerking) en 5.2 juncto 24.1 (verantwoordingsplicht) van de AVG

52. Zoals reeds benadrukt, valt ieder videobewakingssysteem waarbij de gebruikte apparatuur het mogelijk maakt om persoonsgegevens te registreren en op te slaan evenwel ook onder de bepalingen van de AVG²⁰. In die zin moet de verwerking van persoonsgegevens dus steeds in overeenstemming zijn met de in artikel 5 van de AVG genoemde beginselen inzake persoonsgegevensverwerking, waarvan de verwerkingsverantwoordelijke krachtens artikel 24 van de AVG eveneens ten allen tijde de naleving moet kunnen aantonen²¹.

III.3.1. Rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie (artikel 5.1.a AVG) – Artikel 8 van de Camerawet en artikelen 1 tot en met 9 van het Camerabesluit van 2008

53. Het uitgangspunt van artikel 5.1.a AVG dat persoonsgegevens alleen op rechtmatige wijze mogen worden verwerkt, betekent eveneens dat een rechtsgrond voor de verwerking van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 6.1 AVG aanwezig moet zijn.
54. Zoals hierboven uiteengezet is de verwerking van persoonsgegevens slechts rechtmatig indien deze is gebaseerd op één van de rechtsgronden zoals opgesomd in artikel 6.1 AVG. Aangezien de verwerking van persoonsgegevens via een camera *in casu* plaatsvindt voor de behartiging van een belang van de verwerkingsverantwoordelijke zal moeten worden

¹⁹ Zie randnr. 17 van deze beslissing.

²⁰ Zie randnrs. 45-46 van deze beslissing.

²¹ HvJEU, Arrest C-708/18 van 11 december 2019, *TK t. Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA*, ECLI:EU:C:2019:1064, randnrs. 36-38.

getoetst in hoeverre wordt voldaan aan de vereisten van artikel 6.1.f AVG (“*gerechtvaardigd belang*”). De Geschillenkamer wijst er in dit verband nog op dat het kennisnemen van een pictogram niet beschouwd kan worden als toestemming in de zin van de AVG, aangezien voor toestemming een affirmatieve handeling van de betrokkene vereist is.²²

55. Volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie²³ omvat deze toets drie stappen. De verwerkingsverantwoordelijken dienen aan te tonen dat:

- i. de belangen die zij met de verwerking nastreven, als gerechtvaardigd kunnen worden erkend (de “doeltoets”);
- ii. de beoogde verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van die belangen (de “noodzakelijkheidstoets”); en
- iii. de afweging van die belangen ten opzichte van de belangen, fundamentele vrijheden en grondrechten van betrokkenen doorweegt in het voordeel van de verwerkingsverantwoordelijken of van een derde (de “afwegingstoets”).

III.3.1.1. Doeltoets

56. Overeenkomstig overweging 47 van de AVG is “*een zorgvuldige beoordeling geboden om te bepalen of sprake is van een gerechtvaardigd belang, alsook om te bepalen of een betrokkene op het tijdstip en in het kader van de verzameling van de persoonsgegevens redelijkerwijs mag verwachten dat verwerking met dat doel kan plaatsvinden*”.

57. In haar antwoord aan de Inspectiedienst d.d. 14 februari 2022 geeft de verweerster duidelijk aan dat de camerabewaking beoogt de overlast en “vandalenstreken” te stoppen dan wel te voorkomen. Het Europees Comité voor Gegevensbescherming (hierna: de EDPB) heeft dienaangaande in zijn richtsnoeren gesteld dat inbraak, vandalisme of diefstal voorbeelden zijn van situaties die videobewaking rechtvaardigen²⁴.

58. In de gegeven situatie staat voor de Geschillenkamer derhalve vast dat het verwerken van gegevens ten behoeve van de bewaking van de parking en het voorkomen van vandalisme een gerechtvaardigd doel is.

²² Zie EDPB – Richtsnoeren 05/2020 inzake toestemming overeenkomstig Verordening 2016/679, randnrs. 75, 77, en 79.

²³ HvJEU, Arrest C-13/16 van 4 mei 2017, *Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde t. Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme”*, ECLI:EU:C:2017:336, randnr. 28-31. Zie ook HvJEU, Arrest C-468/10 van 24 november 2011, *Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)*, 24 november 2011, ECLI:EU:C:2011:777, randnr. 40.

²⁴ EDPB – *Guidelines 03/2019 on processing of personal data through video devices*, januari 2020, randnr. 19

III.3.1.2. Noodzakelijkheidstoets

59. Het Hof van Justitie heeft in het kader van camerabewakingssystemen onderstreept dat de voorwaarde inzake de noodzakelijkheid moet onderzocht worden in samenhang met het beginsel van “*minimale gegevensverwerking*”, dat thans vastgelegd is in artikel 5.1.c AVG²⁵. Persoonsgegevens moeten toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
60. Zoals hierboven door de Inspectiedienst vastgesteld²⁶, blijkt uit de stavingsstukken voorgelegd door de verweerster dat de opstelling van de camerabewaking in de [...] zoveel mogelijk is aangepast om slechts de parking in beeld te brengen, alsmede dat de camerabeelden voor een periode van maximaal 30 dagen bewaard worden.
61. De Geschillenkamer oordeelt derhalve dat de verwerking van de camerabeelden in de [...] de noodzakelijkheidstoets doorstaat.

III.3.1.3. Afwegingstoets

62. Ervan uitgaande dat de camerabewaking noodzakelijk is om de gerechtvaardigde belangen van de verweerster te beschermen, mag de kwestieuze camerabewakingssysteem alleen in werking worden gesteld indien de gerechtvaardigde belangen van de verweerster niet worden overstemd door de belangen of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkenen²⁷.
63. Deze afweging hangt af van de bijzondere omstandigheden van een concreet geval en de rechten van de betrokken klagers ingevolge artikel 7 en 8 van het Handvest van de Europese Unie met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en gegevensbescherming²⁸. Hiertoe moet onder meer rekening worden gehouden met de ernst van de inbreuk op de rechten en vrijheden van de klagers als essentieel onderdeel van de analyse, alsook met de “objectieve verwachtingen” van betrokkenen²⁹.
64. Dienaangaande blijkt nergens uit het onderzoeksverslag – de klagers maken zulks ook niet aannemelijk – dat betrokkenen die de parking bewandelen heimelijk gefilmd zouden worden, en evenmin dat zij zich niet konden verwachten aan een camerabewaking op die locatie. Integendeel, de Inspectiedienst stelt aan de hand van de stavingsstukken van de

---

²⁵ HvJEU, Arrest C-468/10 van 24 november 2011, *Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)*, ECLI:EU:C:2011:777, randnr. 48.

²⁶ Zie randnr. 36 van deze beslissing.

²⁷ EDPB – *Guidelines 03/2019 on processing of personal data through video devices*, januari 2020, randn. 30.

²⁸ HvJEU, Arrest C-468/10 van 24 november 2011, *Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)*, ECLI:EU:C:2011:777, randnr. 42; EDPB *Guidelines 03/2019 on processing of personal data through video devices*, januari 2020, randnrs. 32-35.

²⁹ HvJEU, Arrest C-468/10 van 24 november 2011, *Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)*, ECLI:EU:C:2011:777, randnr. 44-45; EDPB – *Guidelines 03/2019 on processing of personal data through video devices*, januari 2020, randnr. 36.

verweerster vast dat er aan beide ingangen van de parking een pictogram aanwezig is. Bijgevolg stelt de Inspectiedienst terecht dat niet kan worden ontkend dat de betrokkenen die toegang nemen tot de parking van de verweerster geïnformeerd worden van het gebruik van bewakingscamera's op deze locaties.

65. Ingevolge de richtsnoeren van de EDPB kunnen verwerkingsverantwoordelijken er niet op vertrouwen dat betrokkenen objectief gezien een redelijke verwachting hebben dat zij worden gefilmd, louter omdat een pictogram hen hierover informeert³⁰. De bredere context waarin de camerabewaking werd geplaatst, dient met andere woorden eveneens in aanmerking genomen worden bij de afwegingstoets. Welnu, gelet op de hoedanigheid van de verweerster, de aard van de bewaakte zone, en de specifieke context waarin deze camerabewaking werd opgezet, besluit de Geschillenkamer dat de klagers zich weldegelijk redelijk konden verwachten aan de aanwezigheid van bewakingscamera's op de parking van de verweerster, temeer aangezien de camerabewaking er in overeenstemming met de Camerawetgeving werd geplaatst en er duidelijk zichtbare pictogrammen hangen in de nabijheid van de camera's.
66. Op basis van de voormelde vaststellingen door de Inspectiedienst en de stukken die door de verwerkingsverantwoordelijke alsook de lokale politiezone [...] in het kader van het onderzoek werden voorgelegd, oordeelt de Geschillenkamer in de voorliggende zaak dat de verweerster geen inbreuk heeft gepleegd op artikel 5.1.a van de AVG, evenals artikel 8 van de Camerawet en artikelen 1 tot en met 9 van het Camerabesluit van 2008, voor de bewakingscamera's op de parking aan de [...].
67. Ten aanzien van de transparantieplicht ten aanzien van de betrokkenen heeft de voormalige Werkgroep Art. 29 bevestigd dat artikel 13 van de AVG van toepassing is op de verwerking van camerabeelden, aangezien de persoonsgegevens “*door middel van waarneming (bv. met behulp van geautomatiseerde gegevensverzamelingsapparaten zoals camera's [...])*”³¹ verzameld worden bij de betrokkene.
68. Teneinde informatie te verstrekken over de camerabewaking aan de betrokkenen, in overeenstemming met de algemene informatieplicht onder de AVG, raadt de EDPB aan om een gelaagde aanpak toe te passen. In het bijzonder wordt aanbevolen minstens de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke toe te lichten, evenals de doeleinden van de verwerking, de beoogde gerechtvaardigde belangen, de gevolgen van de verwerking voor de betrokkenen, hun rechten alsook de wijze waarop zij deze kunnen uitoefenen en,

---

³⁰ Zie deel II.4 van deze beslissing. Zie ook EDPB – *Guidelines 03/2019 on processing of personal data through video devices*, januari 2020, randnr. 40: “*Signs informing the data subject about the video surveillance have no relevance when determining what a data subject objectively can expect. This means that e.g. a shop owner cannot rely on customers objectively having reasonable expectations to be monitored just because a sign informs the individual at the entrance about the surveillance.*” [onderstreping door de Geschillenkamer].

³¹ Groep gegevensbescherming artikel 29, *Richtsnoeren inzake transparantie overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679 (WP260)*, 11 april 2018, randnr. 26.

desgevallend, de geldende bewaarperiode voor de camerabeelden. Deze eerste laag dient eveneens de betrokkenen door te verwijzen naar een tweede laag aan informatie, waar zij kennis kunnen nemen van de overige verplichte informatie voorzien in artikel 13 van de AVG³².

69. In de voorliggende zaak stelt de Geschillenkamer vast dat de pictogrammen overeenkomstig de camerawetgeving de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke en diens contactgegevens vermelden, in overeenstemming met de ter zake vigerende bepalingen van de camerawetgeving. Gelet op deze specifieke omstandigheden kan de verweerster bezwaarlijk worden verweten dat zij haar transparantieplicht niet heeft nageleefd. Derhalve acht de Geschillenkamer het onvoldoende bewezen dat de verweerster haar transparantieplicht niet is nagekomen, rekening houdende met de thans geldende regelgeving inzake camera's.
70. Bovendien hebben de klagers geen informatieaanvraag ingediend bij de verweerster doch uitsluitend om de inzage van de camerabeelden verzocht. Aldus kan de Geschillenkamer niet met zekerheid concluderen dat de verweerster, indien zij een hiertoe aanvraag had ontvangen, deze informatie niet had verstrekt aan de klagers.

III.3.2. Doelbinding en minimale gegevensverwerking (artikel 5.1.b en 5.1.c AVG) – Artikel 6 § 3 van de Camerawet

71. Overeenkomstig artikel 5.1.b van de AVG moeten persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en welbepaalde doeleinden worden verzameld.
72. De lokale politiezone heeft in het kader van het onderzoek bevestigd dat de bewakingscamera's correct geregistreerd waren bij de politie, hetgeen de verweerster eveneens kon staven met de nodige certificaten van verklaring van haar camerabewakingssystemen, overeenkomstig haar verantwoordingsplicht.
73. De Geschillenkamer oordeelt dat zij, gelet op de vaststellingen door de Inspectiedienst evenals de stavingsstukken die de verweerster in het kader van het onderzoek heeft voorgelegd, niet tot de conclusie kan komen dat de verweerster artikelen 3 tot en met 9 van het Camerabesluit van 2018 heeft overtreden. Tevens oordeelt de Geschillenkamer op grond van de stukken dat de doeleinden van de camerabewaking uitdrukkelijk en specifiek omschreven zijn in het register van beeldverwerkingsactiviteiten van de verweerster.
74. Het beginsel van minimale gegevensverwerking zoals bepaald in artikel 5.1.c van de AVG stelt daarnaast dat de verwerkte persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden

---

³² EDPB – Guidelines 03/2019 on processing of personal data through video devices, januari 2020, randnrs. 110-118.

verwerkt. Hieruit volgt dat de persoonsgegevens alleen mogen worden verwerkt indien het doel van de verwerking niet redelijkerwijs op een andere manier kan worden verwezenlijkt.

75. Op basis van de medegedeelde camerabeelden evenals de informatie uit het cameraregister van de verweerster stelt de Geschillenkamer eveneens vast dat de gezichtsvelden van de verschillende camera's op de [...] zoveel mogelijk zijn aangepast om enkel de parking in beeld te brengen. Aldus kan bezwaarlijk worden weerlegd dat de verweerster haar plicht tot doelbinding en minimale gegevensverwerking op passende wijze heeft nageleefd.
76. Gelet op de vaststellingen door de Inspectiedienst en de stavingsstukken die de verweerster in het kader van het onderzoek heeft voorgelegd, besluit de Geschillenkamer derhalve dat zij niet tot de conclusie kan komen dat de verweerster artikel 6 § 3 van de Camerawet dan wel artikel 5.1.b en 5.1.c AVG heeft overtreden.

III.3.3. Verantwoordingsplicht (artikel 5.2 juncto 24.1 AVG)

77. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerster in het kader van het onderzoek door de Inspectiedienst afdoende bewijs aanleverde, zoals onder meer de aangifteformulieren van het camerabewakingssysteem alsmede foto's van de pictogrammen op de gefilmde locatie, waaruit blijkt dat zij de geldende wetsbepalingen correct heeft nageleefd. Haar antwoorden op de vragen van de Inspectiedienst werden bovendien bijgetreden door de vaststellingen door de lokale politiezone.
78. Derhalve oordeelt de Geschillenkamer dat de verweerster ingevolge artikel 5.2 *juncto* 24.1 AVG op grond van haar verklaringen alsook de stavingsstukken die zij voorlegde aan de Inspectiedienst, op passende wijze haar correcte naleving van de Camerawetgeving en de AVG heeft aangetoond.

III.4. Artikel 12.2 en 15 van de AVG (plicht tot het faciliteren van de rechten en het recht van inzage) en artikel 12 van de Camerawet (recht van toegang tot de beelden als gefilmde persoon)

79. Artikel 12 van de Camerawet bepaalt dat de gefilmde personen recht van toegang tot de beelden hebben. De gefilmde persoon dient een verzoek in bij de verwerkingsverantwoordelijke overeenkomstig artikel 15 van de AVG. Dit verzoek moet voldoende gedetailleerde informatie bevatten om de betrokken beelden nauwkeurig te kunnen lokaliseren³³.

---

³³ Beslissing ten gronde 25/2021 van 22 februari 2021 van de Geschillenkamer van de GBA, beschikbaar via de webpagina <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/burger/publicaties/beslissingen>.

80. In haar antwoorden op de verzoeken van de klagers betwist de verweerster dat zij door hen per aangetekende zending werd aangeschreven om inzage te bekomen in de camerabeelden. Volgens de verweerster was het haar dientengevolge niet toegestaan om hen toegang te verstrekken tot de camerabeelden, tenminste zolang de klagers hun identiteit niet bevestigd hadden.
81. Vooreerst dient te worden aangemerkt dat de verweerster in beginsel terecht een voorafgaande identificatie vereiste, alvorens inzage te verlenen in de camerabeelden. De mededeling van een precieze tijdstip en locatie door een betrokkene impliceert namelijk niet dat de verzoeker noodzakelijkerwijze de gefilmde persoon is. Ofschoon het verschaffen van aanvullende identificatiegegevens ingeval van camerabeelden in de meeste gevallen nooit volledig uitsluitel kan geven dat de verzoekende partij weldegelijk de gefilmde persoon is, kan een dergelijke procedure niettemin als organisatorische maatregel worden aanzien om het risico dat de camerabeelden door anderen dan de betrokken bekeken worden, enigszins te mitigeren. Volgens de Geschillenkamer dient elke verwerkingsverantwoordelijke dit na te gaan, om te vermijden dat de persoonsgegevens – *in casu*, camerabeelden – van betrokkenen op ongeoorloofde wijze overgedragen of onthuld worden aan derden.
82. De Geschillenkamer stelt wat dit betreft vast dat de klagers geen bewijs van de aangetekende zending van hun verzoeken bij hun klachten hebben gevoegd. Hiertoe wenst de Geschillenkamer te benadrukken dat een Word bestand met bovenaan de loutere vermelding "*aangetekend*" geen bewijs vormt dat de voormelde brief ook daadwerkelijk, en als dusdanig, per aangetekende post werd verzonden aan de verwerkingsverantwoordelijke. Derhalve kan de Geschillenkamer in de voorliggende zaak bezwaarlijk besluiten dat de verweerster over voldoende elementen beschikte om de klagers zonder meer toegang te verlenen tot de camerabeelden.
83. Ten tweede herinnert de Geschillenkamer eraan dat artikel 12 van de Camerawet uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid, voor de verwerkingsverantwoordelijke die een verzoek tot inzage krachtens artikel 15 AVG ontvangt, om dat verzoek in te willigen door aan de gefilmde persoon de beelden waarop hij of zij voorkomt te laten bekijken, zonder hem of haar een kopie van de gegevens te verstrekken, teneinde onder andere de rechten en vrijheden van anderen te waarborgen, in overeenstemming met artikel 15.4 AVG³⁴. De Geschillenkamer stelt evenwel vast dat de verweerster de klagers pas op 26 mei 2021, *i.e.* een maand na hun verzoeken en drie dagen na haar eerste antwoord, voor de eerste maal heeft voorgesteld om de camerabeelden ter plaatse te raadplegen.
84. De Geschillenkamer heeft in het verleden geoordeeld dat de verwerkingsverantwoordelijke de gefilmde persoon binnen een maand na ontvangst van het verzoek moet antwoorden, in

---

³⁴ Artikel 15.4 AVG: "4. Het in lid 3 bedoelde recht om een kopie te verkrijgen, doet geen afbreuk aan de rechten en vrijheden van anderen."

overeenstemming met artikel 12.3 AVG. Tevens moet de verwerkingsverantwoordelijke de beelden waarop het verzoek betrekking heeft in beginsel bewaren gedurende de tijd die nodig is om het verzoek tot toegang te verwerken, doch niet langer dan de maximale wettelijke bewaartermijn van één maand³⁵.

85. In de voorliggende zaak besluit de Geschillenkamer dat de verweerster de verzoeken van de klagers tijdig heeft beantwoord. Echter, wegens het verstrijken van de wettelijke termijn alsmede bij gebreke van bewaarde beelden kon zij in de praktijk, ten tijde van de laatste uitwisselingen met de klagers om een datum en een tijdstip te bepalen voor de inzage ter plaatse, niet meer voldoen aan hun verzoek om toegang. De Geschillenkamer oordeelt dat er op het eerste gezicht geen sprake is van een schending van artikel 12 van de Camerawet door de verweerster, en dat de klacht derhalve kennelijk ongegrond is³⁶.
86. Niettemin, de Geschillenkamer voegt hier aan toe dat uit artikel 15.1 van de AVG, zoals uitgelegd door de EDPB³⁷, moet worden afgeleid dat in antwoord op ieder verzoek van inzage tevens de contextuele informatie moet worden overgelegd die is genoemd in artikel 15.1, onder a) tot en met h) van de AVG. Deze verplichting om een verzoek tot inzage op passende wijze te beantwoorden geldt ook in het onderhavige geval. Echter, de Geschillenkamer acht het in de voorliggende zaak niet passend een sanctie ingevolge artikel 100, §1 van de WOG op te leggen wegens schending van artikel 15.1 AVG, aangezien de aanvragen van de klagers uitsluitend betrekking hadden op inzage van de camerabeelden, de klagers aan de verweerster ook niet hebben verzocht verdere informatie omtrent de verwerking van de beelden te verschaffen, en de verplichting om proactief alle elementen onder artikel 15 AVG mee te delen niet voldoende duidelijk vastligt in de tekst van de voornoemde bepaling doch vooral voortvloeit uit de richtsnoeren van de EDPB.
87. Niettegenstaande het voorgaande, oordeelt de Geschillenkamer dat een waarschuwing ingevolge artikel 95, §1, 4° van de WOG ten aanzien van de verweerster *in casu* gerechtvaardigd is voor wat betreft toekomstige verzoeken tot inzage van de camerabeelden. Immers, als verwerkingsverantwoordelijke voor de camerabewaking had de verweerster de nodige maatregelen moeten treffen om onverwijld de klagers niet alleen te informeren over het gevolg dat aan hun verzoeken zou worden gegeven, maar ook om hen vanaf het eerste antwoord minstens te informeren over de doeleinden van de verwerking alsook de bewaartermijn voor de camerabeelden.

---

³⁵ Beslissing ten gronde 25/2021 van 22 februari 2021 van de Geschillenkamer van de GBA, beschikbaar via de webpagina <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/burger/publicaties/beslissingen>.

³⁶ Cf. criterium A.2 in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

³⁷ EDPB – *Guidelines 01/2022 on data subject rights – Right of Access*, v1.0, 18 januari 2022, randnrs. 34-35.

III.5. Besluit van de Geschillenkamer

88. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, § 1 van de WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; in de voorliggende zaak gaat de Geschillenkamer over tot het gedeeltelijk seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° van de WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
89. Wanneer een klacht geseponerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren³⁸ en:
- een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
  - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer³⁹.
90. In het geval op meer dan één grond wordt geseponerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld⁴⁰.
91. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een gedeeltelijke seponering van de klacht. Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan een aantal aantijgingen in dit dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde van deze aantijgingen.
92. Rekening houdende met de vaststellingen door de Inspectiedienst⁴¹, kan de Geschillenkamer niet tot de conclusie kan komen dat er sprake is van een inbreuk op de AVG en op de regelgeving inzake gegevensbescherming voor wat betreft de aantijgingen inzake de rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie van de verwerking van de camerabeelden (art. 5.1.a AVG), evenals de naleving van de beginselen van doelbinding

---

³⁸ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, Arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p. 18.

³⁹ In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

⁴⁰ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴¹ Zie deel 51 van deze beslissing.

(art. 5.1.b AVG) en minimale gegevensverwerking (art. 5.1.c AVG) in het kader van deze verwerking, alsmede de verantwoordingsplicht (art. 5.2 *juncto* art. 24 AVG) die op Y rust. De klacht dient bijgevolg als kennelijk ongegrond te worden beschouwd in de zin van artikel 57.4 van de AVG, waardoor de Geschillenkamer genoodzaakt is deze grieven te seponeren⁴².

93. De Geschillenkamer is evenwel van oordeel dat er op basis van de bovenstaande feiten gronden zijn om te concluderen dat verweerder de bepalingen van de AVG kan hebben geschonden, hetgeen rechtvaardigt dat *in casu* wordt overgegaan tot het nemen van een beslissing op grond van artikel 95, § 1, 4° van de WOG, meer bepaald een waarschuwing te formuleren ten aanzien van de verweester, en dit in het bijzonder gelet op de wijze waarop de verweester gevolg heeft gegeven aan de verzoeken tot inzage.
94. Onderhavige beslissing is een *prima facie* beslissing genomen door de Geschillenkamer overeenkomstig artikel 95 van de WOG op grond van de door de klager ingediende klacht, in het kader van de “*procedure voorafgaand aan de beslissing ten gronde*”⁴³ en geen beslissing ten gronde van de Geschillenkamer in de zin van artikel 100 van de WOG.
95. Deze beslissing heeft tot doel de verweerder in kennis te stellen van het feit dat deze als vermeende verwerkingsverantwoordelijke mogelijk een inbreuk op de bepalingen van de AVG heeft gepleegd, teneinde deze in de mogelijkheid te stellen zich alsnog te conformeren met voornoemde bepalingen.
96. Indien de verweerder evenwel niet akkoord gaat met de inhoud van onderhavige *prima facie* beslissing en van oordeel is dat deze feitelijke en/of juridische argumenten kan laten gelden die tot een andere beslissing zouden kunnen leiden, kan deze via het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be een verzoek tot behandeling ten gronde van de zaak richten aan de Geschillenkamer en dit binnen de termijn van 30 dagen na de kennisgeving van deze beslissing. De tenuitvoerlegging van onderhavige beslissing wordt desgevallend gedurende voormelde periode geschorst.
97. In geval van een voortzetting van de behandeling van de zaak ten gronde, zal de Geschillenkamer de partijen op grond van de artikelen 98, 2° en 3° *juncto* artikel 99 van de WOG uitnodigen hun verweermiddelen in te dienen alsook alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen. De onderhavige beslissing wordt desgevallend definitief opgeschort.

---

⁴² Cf. criterium A.2. in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴³ Afdeling 3, Onderafdeling 2 van de WOG (artikelen 94 t.e.m. 97).

98. Tot slot wijst de Geschillenkamer er volledigheidshalve op dat een behandeling ten gronde van de zaak kan leiden tot het opleggen van de maatregelen vermeld in artikel 100 van de WOG⁴⁴.

IV. Publicatie en mededeling van de beslissing

99. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, onder voorbehoud van de indiening van een verzoek door de verweerster tot behandeling ten gronde overeenkomstig artikel 98 e.v. van de WOG, om:

- op grond van artikel **95, § 1, 3°** van de **WOG** de grieven betreffende het nalaten om de klagers toegang te verlenen tot de camerabeelden genomen aan de [...] te seponeren.
- op grond van artikel **95, § 1, 4°** van de **WOG** een waarschuwing te formuleren ten aanzien van de verweerster, met betrekking tot de behandeling van toekomstige verzoeken tot inzage van de camerabeelden, krachtens artikel 15 van de AVG en artikel 12 van de Camerawet.

⁴⁴ Artikel 100. § 1. De Geschillenkamer heeft de bevoegdheid om:

- 1° een klacht te seponeren;
- 2° de buitenvervolginstelling te bevelen;
- 3° de opschorting van de uitspraak te bevelen;
- 4° een schikking voor te stellen;
- 5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;
- 6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;
- 7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;
- 8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;
- 9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;
- 10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;
- 11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;
- 12° dwangsommen op te leggen;
- 13° administratieve geldboeten op te leggen;
- 14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;
- 15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;
- 16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

Op grond van artikel 108, § 1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerster.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten⁴⁵. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.⁴⁶, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klagers in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klagers naar de toelichting in haar sepotbeleid⁴⁷.

(get). Hielke HIJMANS

Voorzitter van de Geschillenkamer

---

⁴⁵ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

⁴⁶ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.

⁴⁷ Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.